

Släktforskdagarna i Köping

*Inbjudan till DIS Syds höstmöte
den 26 oktober på Arkivcentrum Syd i Lund
se sidan 15*

Hösten...

Då börjar vi gå mot mörkare kvällar och vi lägger en fantastiskt varm och skön sommar bakom oss. Jag upptäckte att samma helg som vi ska hålla vårt höstmöte (den 26-27 oktober) är det tid att ställa tillbaka våra klockor en timme och återgå till vintertid igen.

Vi tänkte testa en ny ide i samband med årets höstmöte. Vi har haft söndagar som mötesdag under många år nu och det är dessutom länge sedan vi hade något möte på Landsarkivet i Lund. I år ska vi pröva att ha mötet en lördagsförmiddag.

Det beror på att man inte kan stänga av larmet på ArkivCentrum Syd (ASC) på söndagar. Därför måste vi förlägga möten till deras ordinarie öppettider. Årets höstmöte äger alltså rum lördagen den 26 oktober mellan kl. 10.30 och 13 på ACS (på sidan 15 finns vår inbjudan till höstmötet). ASC har öppet redan från kl. 9.00 för den som vill komma lite tidigare för att titta på de nya lokalerna.

På höstmötet ska ni ta chansen att prata med och besöka våra faddrar och vårt Disbyt-ombud. SGF finns dessutom på plats och visar upp sitt knektregister för er som har knektar i släkten.

Glöm inte heller bort att besöka ArkivCentrum Syd lördagen den 9 november. Då arrangeras Arkivens dag mellan kl. 10 och 15. Årets tema är *Flora och fauna*. Som vanligt kommer det under Arkivens dag att arrangeras guidning i byggnaden, utställningar, bokbord och föredrag.

Nästa gång tidningen dyker upp då är det snart jul och därmed tid att skicka önskelistan till tomten. Det är hög tid att börja planera för vad man skall önska sig redan nu! I Rötterbokhandlen eller hos DIS kan det finnas en eller annan godbit som en släktforskare skulle vilja få i julklappsstrumpan.

Vi syns och hörs!

Jan Nilsson

Eder ordförande

Denna skulptur står vid entrén till ACS i Lund

DISkutabelt

medlemsblad för Föreningen för
Datorhjälp I Släktforskningen,
region syd. DIS Syd.
Utgivningsbevis 21725

Upplaga

3 500 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare

Jan Nilsson

Redaktör och layout

Mats J Larsson
mats@dis-syd.se

Tryck

GL Tryck AB Kristianstad

DIS Syd

Porfyrvägen 20, 224 78 Lund
Bg 246-7058
Org.nr 846005-7527
Hemsida:
<http://www.dis-syd.se>

Årsavgift

Helbetalande 50 kr
Famijemedlem 25 kr
Medlemsskap i DIS centralt krävs:
Helbetalande 150 kr
Famijemedlem 75 kr

Adressändring

Görs alltid hos:
Föreningen DIS, Gamla Linköping
582 46 Linköping

dis@dis.se

Redaktörens spalt

Sommaren är fantastisk - varm och härlig, liksom sommaren 2013 har varit. Låt oss minnas den sommaren länge, särskilt när höststormarna och sedermera vinterdito viner runt våra landskap och husknutar.

Som pensionär är det mycket att stå i och jag hade knappt hunnit packa ihop vårens olika engagemang innan sommarens kära plikter tog vid. Vi startade med opera - Barberaren i Sevilla - på Bäckaskogs slott i juli innan barn och barnbarn i omgångar kom på besök till oss i Kristianstad. Vi har tre barn och sju barnbarn så vi fick mycket kärt besvär.

Inte heller denna sommar har Kristianstad varit något att visa upp. Rådshusbygget är snart klart, men Stora Torg är fortfarande ett byggupplag. Bygget av gallerian Östra Centrum fortsätter i rasande fart. Den första etappen ska tas i bruk i oktober. Där blir det även ett stort parkeringshus, som kanske råder bot på parkeringseländet. På Kristianstadslänken arbetas det också för fullt. Alla stads- och regionbussar kommer att följa länken och passera järnvägsstationen när allt är klart nästa år. Västra, Östra och Nya Boulevarderna har varit uppgrävda och stängda för trafik i omgångar och för säkerhets skull har man grävt upp eller asfalterat om några gator till i centrum. Kaos har det varit, men det blir säkert bra när det är färdigt. Nästa år fyller Kristianstad 400 år och då ska allt vara klart!

Efter våra kära besvär i juli kände jag och hustrun att vi behövde pusta ut några dagar och hyrde in oss i Hällevik i det fagra Blekinge. Där hade vi en underbar augustivecka i ett hus hundra meter från havet. Det var över 20 grader i Östersjön så det blev morgondopp alla dagar. Det är livet! I slutet av veckan ägde Hälleviks Tradjazzfestival rum, som vi brukar njuta av varje år. Men vi passade även på att besöka andra sevärdheter i Blekinge; Mörrum med laxodlingar, Karlshamn och Sölvesborg. Och så besökte vi förstås Hanö, där vi inte varit tidigare.

Det går båt till Hanö från Nordersund. Resan tar en halvtimme. Bebyggelsen ligger vid hamnen och där finns restauranger, kiosk och en badbrygga. Ungefär 60 personer är bosatta på Hanö. Utöver naturen finns det två sevärdheter på ön som är väl värda ett besök; fyrtornet och den engelska krigskyrkogården. Det går en promenadväg från hamnen mot fyren och längs den vägen finns också vandrarhemmet, för den som vill prova på livet som Hanöbo. På Hanös högsta berghäll (60 meters stigning från havet) står det 16 meter höga fyrtornet, som restes mellan 1904 och 1906. Det är en av de ljusstarkaste fyrarna i Östersjön. Dess lysvidd är hela 23,5 distansminuter eller ca 40 kilometer. Tre ljusblitzar slungas ut över havet vad 13,5:e sekund.

Från fyren går en stig till den engelska krigskyrkogården. Under Napoleonkrigen var Hanö bas för den engelska örlogsflottans manövrar i Östersjön åren 1810-1812. Ett minne från den tiden är kyrkogården, som ligger på berghällarna. Femton sjömän ur engelska flottan fick sina gravar där. William Miller och Clifford Williams heter de två som är kända. Det stora träkorset på kyrkogården restes 1973 i samband med att en engelsk fregatt, HMS Plymouth, besökte ön.

På stenen står: Här vilar engelska sjömän avlidna i tjänst vid Hanö 1810, 1811 och 1812

fortsättning på nästa sida

Innehåll

- 2 Ordförandens spalt
- 3 Redaktörens spalt
- 5 Släktforskarlagarna i Köping av Mats J Larsson
- 9 Riksstämman 2013 av Mats J Larsson
- 10 Släktforska med Ancestry referat av Mats J Larsson
- 11 Byn, gården och människan med Kalle Bäck referat av Mats J Larsson
- 12 Släktband med Elisabeth Renstrand referat av Mats J Larsson
- 13 Dick Harrisons föredrag referat av Mats J Larsson
- 14 Under Nygatans Tempelträd av Ernst Helge Olsson
- 15 Inbjudan till höstmötet den 26/10 i Lund
- 16 Smedstorp. Ett stationssamhälle på Österlen recension av Märten Mårell
- 17 Appar för din släktforskning av Staffan Knöös
- 18 Mac-spalten med Helge Olsson
- 19 Program DIS Syd hösten 2013
Nästa nummer av DISkutabelt
Foton i detta nummer
- 20 DIS Syd styrelse och faddrar

Sen var det dags för sommarens stora begivenhet, Släktforscardagarna i Köping. Jag åkte dit för femte året med min synnerligen gode vän, DIS Syds kassör Caj Nilsson från Svalöv. Jag använder superlativer för det är viktigt att vara på god fot med en kassör. Vi möttes på tåget i Hässleholm torsdagen den 22 augusti och styrde kosan norrut. Som vanligt hade vi mycket att prata om inför våra dagar i Köping, en stad som ingen av oss besökt tidigare. Trots snackandet kom vi ihåg att byta tåg i Mjölby. Vi intog våra nya platser och fortsatte att snacka mot Hallsberg. Där väntade oss en överraskning. Vi skulle byta tåg där och åka mot Köping, men vårt tåg var inställt! Vi rekommenderar ingen en timme på järnvägstationen i Hallsberg.

Nåväl, vi kom fram till Köping i strålände väder en timme försenade. Caj och jag har för vana att åka en dag innan evenemangen börjar för att kunna bese staden vi besöker. Caj hade på nätet spanat in en stadsvisning som vi nu inte skulle hinna till. Men det var ingen ko på isen, stadsvandringarna hade upphört redan veckan innan, visade det sig. Nåväl, vi var rekommenderade att ta taxi från stationen till hotellet. Det fanns ingen taxi vid stationen. Redaktören, som ibland är riktigt företagsam, spanade in stolpe med en liten skylt, tog upp sin pensionärstelefon och ringde. *Vad gör du?* frågade Caj. *Ringer efter taxi. Numret står på skylten där!*

Nu gällde att komma på plan B. Den guidade stadsvandringen hade frusit inne. Damen i vår hotellreception var väldigt förekommande. Hon försåg oss med karta, pekade ut lämpliga promenadstråk, berättade om sevärdheter och sa att det fanns krogar i alla gathörn. Det fick bli seightseeing på egen hand i sensommarkvällen. Vi följde hennes råd och gick längs Köpingsån mot stadens centrum. Ni som har följt våra äventyr i svenska städer vet att vi kan ha vissa bekymmer med kartläsning (och GPS litar jag inte på). Men så icke denna gång. Vi var riktigt behändig med kartan. Vi strosade runt och tittade på byggnader, torg och kyrkor en timmes tid innan hungern gjorde sig påmind. Mat krävdes och kanske en öl. Det skulle ju finnas restauranger i alla gathörn, men där hade vår receptionist misstagit sig. Vi hittade några pizzerior, en pub men ingenting annat. Men så stod vi plötsligt på Hökartorget och se där låg Grekens restaurang. Det var något som föll oss Köpingsturister i smaken. Där fick vi en Biffteki och en Souvlaki med klyftpotatis och tzatsiki. Vi satt på uteserveringen invid ån, njöt av maten och insöp Köpings atmosfär. Vår resa hade börjat bra!

Caj återser sin första mc

På fredagsmorgonen rekognoserades de platser där Släktforscardagarna skulle hållas. Först gick vi till Ullviarenan, platsen för mässan, fem minuters promenad från hotellet. Uppackning och monterbyggen var i full gång. Mässgeneralen Krister Jansson fanns på plats och hälsade oss välkomna. Plötsligt såg vi på avstånd föreningens revisor Sven-Erik Eliasson och då blev Caj lite skraj. Han trodde revisorn var på plats för att kolla honom, räkna handkassan eller något. Jag kunde lugna Caj med att revisorn brukade besöka Släktforscardagarna av eget intresse, inte för fiskal verksamhet. Och då blev Caj nästan som vanligt igen.

Vi skulle vara ombud på Släktforskarförbundets riksstämman som skulle hållas samma dag i IOGT-NTO-forum, mitt i staden. Alltså marscherade vi dit. Det tog tio minuter. Det är bekväma avstånd i Köping.

Därpå var det dags för förmiddagens verkliga mål, Bilmuseet på Glasgatan 19, som vår receptionist tipsat om, och som vi absolut ville se (www.biloteknik.se). Caj har ett förflutet i bilreparationsbranschen men har även ärtligt påbrå när det gäller bilar. Redaktören är allmänt intresserad av gamla ting. Ni skulle ha sett Cajs ögon när han fick syn på en motorcykel, för museet innehöll mer än bilar. Cajs första motorcykel hade just varit en sådan maskin. Ja, på bilmuseet tillbringade vi många trevliga timmar, men allt roligt har ett slut.

Caj hade misslyckats med packningen. Hur? Ja, det kunde han inte redogöra för, men han behövde en skjorta och gärna också ett par skor. Sagt och gjort. Vi letade efter lämpliga butiker och slog oss i slang med lokalbefolkningen och upptäckte att Köpingsbon är väldigt trevliga. *Det kan bero på att vi är så trevliga själva*, sa Caj! Vi fick tips av både expedit, servitriser och flanörer. Vi blev visade på kartan som de riktiga turister vi var. Vi tackade och bjöd in alla till Släktforscardagarna. På så sätt fick vi se ännu mer av staden. Vi hamnade i en sportaffär där Caj inhandlade en stycken rutig skjorta plus ett par svarta skor utan reklamtryck, vilket var viktigt. Försäljaren tipsade oss om lunch på Hantis, där han själv brukade äta. Hantis, låg om hörnet och visade sig vara Hantverksföreningens restaurang. Där intog vi dagens rätt, en vålsmakande skomakarlåda.

Så var fritiden slut och vi gick de få stegen till IOGT-NTO-forum för att delta i förbundets riksstämman. Efter våra vandringar kunde vi konstatera att Köping var en väldigt behändig och vänlig stad.

Mats J Larsson

Släktforskdagarna i Köping 2013

Invigningen

Släktforskdagarna 2013 arrangerades av Västra Mälardalens Släktforskare i Köping den 24-25 augusti. Mässan höll till i Ullvihallen, Köpings Arena. Föredragen var förlagda till Ullvigymnasiet alldeles intill. Skolans matsal tjänstgjorde som restaurang och café för besökare och funktionärer. I och utanför Ullvihallen fanns det också caféer och matställen så ingen behövde söka sig någon annanstans för att stilla sin hunger och riskera att missa någon släktforskningsattraktion.

Före invigningen på lördagsmorgonen konserterade Musikföreningen Lyran på skolgården där sensommarsolen värmdde de besökare som tog sig dit i allt större skaror. Den blågula flaggan lyste mot en klarblå himmel när "mässgeneralen" Krister Jansson hälsade oss alla välkomna till årets Släktforskdagar. Han var särskilt nöjd med det vackra vädret. Han lämnade därpå ordet till Elizabeth Salomonsson, kommunstyrelsens ordförande i Köping, som hälsade släktforskare från Sverige, Norden och övriga världen välkomna till Västra Mälardalen och Köping. Hon tillhör den välkända Långarydssläkten och är född i Gislaved, alltså inflyttad.

Hon avlöstes av Barbro Stålheim, ordförande i Sveriges Släktforskarförbund, som uttryckte förhoppningar om givande dagar för besökare och funktionärer. Hon passade på att göra reklam för förbundets nya version av Nättidningen Rötter, som lanseras inom kort. Det ökande intresset för släktforskning menade hon bl.a. berodde på Sveriges Televisions programserier

DISkutabelt 2013-3

Vet du vem du är och Allt för Sverige och det tackade hon för.

Därpå var det Västmanlands landshövding Ingmar Skogös tur vid mikrofonen. Han underströk Västra Mälardalens och Bergslagens betydelse för landets utveckling. Han prisade släktforskningens betydelse för dagens människor som lever i nuet. Släktforskningen hjälper till att placera nutidsmänniskan i sitt historiska sammanhang.

Därpå klippte landshövdingen och kommunalrådet det blågula bandet och så var Släktforskdagarna i Köping 2013 invigda. Och åhörarna störtade iväg mot mässan eller de första föreläsningarna för att inte missa något, ackompanjerade av Lyran som konserterade en stund till.

Elizabeth Salomonsson, Barbro Stålheim och Ingmar Skogö

Mässan

Mässan är Släktforskdagarnas hjärta, tycker jag. För åttonde gången besöker jag Släktforskdagarna och jag blir lika fascinerad varje gång av den aktivitet och stämning som råder utställningshallarna. Det formligen myllrar av besökare och utställare vid alla entréer, montrar, gångar och caféer. På mässan fanns, som tidigare år, det bästa som släktforskarverige kan uppvisa. Allt från den lilla släktforskarföreningen och hembygdsföreningen via Riksarkivet och lokala arkiv, Riksdagsbiblioteket, riksomfattande föreningar som Släktforskarförbundet och DIS, till de flesta företag som finns på släktforskningsmarknaden, både svenska och utländska. Där fanns våra nordiska DIS-grannar Danmark och Norge, studieförbund, Köpings kommun förstås, Ekomuseum Bergslagen, ja t.o.m. några

privatpersoner som visade upp sina alster. Totalt fanns det 59 utställare i de två mässhallarna som låg vägg i vägg. De ställde ut sina produkter; böcker, tidningar, handböcker, cd-skivor och dataprogram. Det mesta fanns till försäljning och i många fall till "mässpris". I alla hörn visades nyheter och demonstrerades det.

Mässan var öppen på lördagen mellan kl. 9 och 17 och på söndagen kl. 9 till 16. Mässgeneralen Krister Jansson kunde på lördagens stämmomiddag i Köpings Folkets Hus stolt meddela att hela 4 300 besökare löst entré på lördagen. Det var inte lika många besökare på söndagen, trots att entréavgiften rabatterades, men jag gissar på 6 000 á 7 000 besökare under evenemangets båda dagar.

Trängseln vid en av entréerna på lördagsmorgonen

Föreningen DIS hade en egen monter som bemannades av personer från regionföreningarna och den egna personalen. DIS Öst och DIS Bergslagen hade dessutom egna montrar. I DIS monter visades hur man enkelt kan presentera sin släkts historia med hjälp av Disgen på tre stationer. Där demonstrerades nya utskriftsinställningar i Disgen 8.2d. På en annan station demonstrerades Disgens kartfunktion och historiska kartor. I DIS "butik" kunde man köpa två nya DVD med häradsekonomiska kartor för Västmanland och Östergötland till mässpris, andra kartor på DVD och så förstås Disgen 8.2.d och bli medlem i föreningen m.m.

I DIS butik jobbade Marie Andersson och Helena Carlsson

Och så fanns vår Mac-fadder Helge Olsson på plats i montern för sjuttonde året. Heder åt en sådan man! Helge visade Disgen och Reunion i Mac tillsammans med sin kompanjon Sven Lövfors.

Min egen uppgift på mässan var att fungera som "inkastare" för DIS fem stationer, d.v.s. se till att den som ville ha hjälp av DIS hamnade på rätt station och att svara på frågor om DIS och DIS produkter. Uppdraget delade jag med fyra andra funktionärer, men som jag fick överlåta helt på dem, då jag i stället fick hoppa in som DISkologens reporter, eftersom tidningens redaktör Anna Linder blivit sjuk. Ca 30 anställda och funktionärer arbetade för DIS räkning under Släktforskar dagarna och många av dem arbetade också med förberedelserna.

Jag upplevde inte mycket som var alldeles nytt, men en del av de stora släktforskningsföretagen presenterade nya programversioner t.ex. FamilySearch, MyHeritage och Ancestry och delade även ut demonstrations-skivor, som jag ännu inte hunnit prova. Ancestry presenterade Family Tree Maker på ett föredrag och Släktforskar dagarnas huvudsponsor Arkiv Digital gav också föredrag. I Släktforskarförbundets monter kunde intresserade titta på Nya Rötter som lanseras i september.

En nyhet för mig var den Workshop om Ungdomsforskning som erbjöds. De som höll i programpunkten hette Fredrik Meister och Patric Sundell. De presenterade projektet unga släktforskare som de startade 2011. De hade varit på plats redan vid Släktforskar dagarna i Norrköping, men då missade jag dem. Syftet med projektet är att skapa en samlingsplats för unga släktforskare. Fredrik och Patric har släktforskat sedan tonåren men saknat möjligheten att hitta jämnåriga att dela sitt intresse med. De tycker att det är på tiden att ändra den stereotypa bilden av släktforskaren som gam-

Josefin Nilsson visar DIS utskrifter. I bakgrunden Olof Cronberg facebookande.

Arrangörerna hjälpte besökarna att forska

Unga forskare, Fredrik Mejster och Patric Sundell

mal och tråkig. Därför startade de en sida på Facebook som heter Föreningen Unga Släktforskare. Någon riktig förening har det inte blivit ännu, men de hoppas på att snart få igång en nätbaserad samlingsplats.

När jag besökte dem på söndageftermiddagen fanns i lokalen två gymnasister från Köping som gör specialarbete om släktforskning i skolan och en tolvåring som ville lära sig släktforska. DIS ordförande Daniel Berglund, en representant från Värmlands Släktforskarförening och undertecknad hade en inspirerande pratstund med Fredrik och Patrik om vad släktforskar Sverige kan göra för att attrahera och rekrytera ungdomar till vår folkrörelse. Det är en kritisk framtids- och framgångsfråga för alla våra föreningar.

Workshopen om Ungdomsforskning var ett berömvärt initiativ som hade förtjänat ett eget utrymme i mässhallen tillsammans med alla andra föreningar och företag. Nu var de undanstopgade i en sal i gymnasieskolan och fick inte så många spontana besök som projektet gjort sig förtjänt av.

Föredragen

Min tid ägnades mest åt att lyssna på olika föredrag som erbjöds under dagarna. Det blev fyra föredrag under lördagen och två på söndagen. I detta nummer kan ni läsa om några av föredragen. Vid vissa tider erbjöds tre föredrag parallellt. Föredragen gavs i tre olika lokaler på Ullviskolan. Aulan hade plats för 450 åhörare och där hörde och såg alla utmärkt. De andra två lokalerna som också låg i skolan var mindre och där var det ibland lite så och så med vad man såg och hörde, bl.a. var ljusinsläppen vid taket besvärande vid bildvisning.

Brage Lundström DIS Bergslagens ordförande, en av föredragshallarna

Köer och trängsel till föredragen är ett ständigt bekymmer på Släktforskdagarna. I Köping såldes en del biljetter till föredragen i förväg, för en billig penning. De kunde bokas t.o.m. torsdagen och köpas på plats på lördagen och söndagen. Det vällovliga syftet med denna ordning var att undvika det kaos med köer och trängsel som uppstått på tidigare Släktforskdagar. Man sålde dock inte samtliga biljetter i förväg, utan det fanns ett visst antal gratisplatser till samtliga föredrag, som intresserade fick köa till. Det minskade det väntade kaoset något, men det hade säkert blivit ännu bättre om det funnits en tydligare information om biljettsystemet både på förhand och på plats. Dessutom borde

FamilySearch m.fl. släktforskningsföretag höll sina miniföredrag mitt i publikhavet i mässhallen

insläppen för biljettkön och gratiskön ha varit tydligt utmärkta utanför lokalerna, för att undvika förväxlingar och minska trängseln. Vid varje föreläsning visste man hur många gratisplatser som fanns tillgängliga och hade därför inte behövt vänta med att öppna det insläppet till sista minuten. Det skapade onödig stress, oro och trängsel i det varma vädret. Min anmärkning gäller främst Dick Harrison's båda föredrag då det blev "lapp på luckan".

Den som inte fick plats på föredragen kunde i stället besöka Skånes Genealogiska Förbunds monter. Där bjöd Roger Lönnebjör från SKF på *spiddekaga* till tröst.

Stämmomiddagen

På lördagskvällen gavs en middag av arrangörerna och Släktforskarförbundet för 300 gäster. Den kallades även i år stämmomiddagen, även om själva riksstämman var förlagd till fredagen. Under glam och trängsel dracks en alkoholfri fördrink innan vi gick till bords i Köpings Folkets Hus. Gästerna hälsades välkomna av mässgeneralen Krister Jansson som introducerade kvällens kock som sin tur presenterade matsedeln med råvaror från Västra Mälardalen; förrätten en terrin på Västmanlands landskapsdjur rådjur och varmrätten

var Mälargös, Västmanlands landskapsfisk. Det smakade mycket gott och stämningen blev högre och högre efterhand som kvällen led. Mellan de olika rätterna och talen underhöll Bengt Hofner, tonsättare och gitarrist, middagsgästerna med visor av Fröding och Jeremias i Tröstlösa. Han hade gjort sig förtjänt av ett mera uppmärksam samt auditorium.

Vid lördagskvällens stämmomiddag delade Släktforskarförbundet ut sina utmärkelser för 2013. Utöver de traditionella priserna Örnerbpris, hedersdiplom och belöningar till årets Eldsjälar delade ordförande Barbro Stålheim ut flera nyinstiftade priser.

Först ut var tre medlemsföreningar som fick diplom för största medlemsökningar. Av de små föreningarna fick Bromölla Släktforskarförening, som ökat sitt medlemsantal med hela 87 procent, utmärkelsen. Bland de medelstora föreningarna fick Gellivare släkt- och bygdeforskare priset. Den föreningen hade vuxit med 63 procent. Bland de stora föreningarna fick Genealogiska Föreningen, som ökat med 10 procent, utmärkelsen.

Utmärkelsen årets medlemstidning fick Kronobergs Genealogiska Förenings tidning - KGF-nytt. Barbro delade också ut ett uppmuntringspris till Botvidsbygdens Anletsblad, som väl visar vad som kan åstadkommas med ett blad om fyra sidor fyra gånger om året.

För årets initiativ på släktforskningsområdet belönades Södertälje Släktforskarförening. På gågatan, mitt i Södertälje centrum, marknadsför föreningen sig och släktforskningen och erbjuder t.o.m. starthjälp till gågatans besökare. För årets arbetsinsats belönades Eskilstuna-Strängnäs Släktforskarförening som tillsammans inventerat över 18 000 gravstenar. De nyinstiftade utmärkelserna utgjordes av presentkort på 2 500 kr i Rötterbokhandeln.

Som årets eldsjälur diplomerades Erland Eliasson och Eivor Grafsund med statyett och blommor. Erland Eliasson hade nominerats av Blekinge Släktforskarförening för sitt mångåriga arbete med Blekinge Båtmansregister, som han efter sin pensionering arbetat på heltid med. Eivor Grafsund var nominerad av Katrineholm, Flen och Vingåkers Släktforskarförening. Eivor är en stor entusiast, inspiratör och eldsjäl. Hon är ansvarig för programkommittén, webbmater och drivande kraft bakom föreningens CD-skivor.

Sveriges Släktforskarförbunds Hedersdiplom tilldelades Helge Svantesson, Hans Tjus samt Elsa och Anders Hörling. Det är VGN Släktforskare i Vara, Grästorp och Essunga som hedrade Helge Svantesson från Larv med Hedersdiplomet. Helge som bl.a. är ansvarig för föreningens forskarservice och lett kurser under många år planerar 2013 att ge ut en CD med släktutredningar. Hans Tjus, som nominerats till Hedersdiplomet av Karlskoga-Degerfors Släktforsarklubb, tog redan 1976 initiativ till en släktforsarkurs och bildade släktforsarklubben 1983 med nio medlemmar. Den har vuxit till sig rejält och består nu av 245 medlemmar. Elsa och Per Anders Hörling har betytt och betyder fortfarande mycket för föreningen Sollefteå släktforskare. Makarnas ideella arbete är signifikativt för det viktiga föreningsarbetet och motiverar att de får Hedersdiplomet.

Som avslutning fick Carl Szabad ta emot släktforskarveriges finaste utmärkelse; Victor Örnerbpris 2013. Släktforskarförbundets styrelse har varit jury och prissumman är på 10 000 kr. Carl är så välkänd i släktforskarssammanhang att han knappast behöver någon närmare presentation. För ordningens skull saxas några meningar ur juryns motivering; *Få enskilda har betytt så mycket för svensk släktforskning som Carl Szabad. Han har bidragit till att släktforskare i Sverige och utomlands fått ta del av nya källor. Det vi mest tänker på är hur han bidragit till att revolutionera svensk släktforskning och dess förutsättningar*

genom att ta initiativ till olika cd-och dvd-produktioner med Sveriges dödbok som flaggskepp. Carl har varit engagerad i släktforskarrörelsen i decennier, både på ideell basis som kassör i StorStockholms Genealogiska Förening och på yrkets vägnar som tidigare anställd av Sveriges Släktforskarförbund.

Så var det dags för ordförande Barbro att tacka Västra Mälardalens Släktforskare för årets utmärkta arrangemang. Därpå överlämnade Krister Jansson budkavlen till Hans Olsson, som representant för Värmlands Släktforskare. De är värdar för Släktforscardagarna som äger rum i Karlstad 2014, den 29-31 augusti. Då ses vi väl!

Mats J Larsson

Hans Olsson
bjuder in till
Karlstad 2014

Riksstämman

För min del började släktforscardagarna i Köping 2013 med Släktforskarförbundets riksstämma. Jag deltog som ombud för DIS Syd tillsammans med Jan och Caj Nilsson. Stämman hölls fredagen den 23 augusti i IOGT-NTO Forum mitt i staden och inleddes med en timmes förbundsinformation. Då avhandlades olika frågor, som nyheter i Rötterbokhandeln och förbundets planerade utgivning av handböcker och cd-skivor. 2014 planerar man att ge ut två nya handböcker, om resande och mantalsregister. Projektet Namn åt de döda kommer, som planerat, att slutföras i år och förbundet uppmanade stämmodeltarna att på hemmaplan propagera för adoption av någon av de församlingar eller socknar, som ännu inte är registrerade. Den planerade dödsboken, troligen den sista, ges ut 2014.

Den stora nyheten var Nya Rötter, som förbundet ägnat mycket tid och kraft åt under det senaste året. Den nya versionen verkar mycket lovande och fick ett positivt mottagande av auditoriet vid demonstrationen. Datum för den officiella lanseringen är inte bestämt, men den kommer att ske i september.

Riksstämman erbjöd inga direkta överraskningar. Efter namnupprop av ombuden hälsade förbundsstyrelsens ordförande Barbro Stålheim två nya släktforskarföreningar välkomna i förbundet som nummer 172 och 173, Ramsele och Sundal. Västmanlands förrförr landshövding Jan Ryd, medlem i DIS Bergslagen, utsågs till stämмоordförande med Eva Dahlgren, vice ordförande

i DIS, som bisittare. Förbundsstyrelsens årsredogörelse med verksamhetsberättelse och förvaltningsberättelse samt revisorernas berättelse godkändes och styrelsen beviljades ansvarsfrihet för förvaltningen 2012.

Det fanns tre motioner för stämman att behandla. I motion från Nils Marelius från Sotenäs Personhistoriska förening föreslogs att förbundsstyrelsen skulle agera för att snabba på skattemyndigheternas handläggning av folkbokföring av personer utan känd adress. Förbundsstyrelsen menade att den frågeställningen kommer att behandlas i propositionen till riksdagen om Folkbokföring i framtiden och att förbundet därför bör avvakta resultatet av regeringens föreslagna ändringar.

Stämman biföll styrelsens förslag. Fyra föreningar föreslog i en gemensam motion att förbundet vid årsskiftet 2013/2014 ska upprätthålla en lista över vilka cd-skivor och register på Internet som medlemsföreningarna tillhandahåller. Styrelsen instämde i motionärernas problembeskrivning, men menade att det utvecklingsarbete som krävs för att införa ett sådant register

inte kan klaras av före årsskiftet. Utvecklingsarbetet bör dessutom samordnas med Nya Rötter. Styrelsens förslag var att utvecklingsarbetet ska redovisas på nästa riksstämma vilket blev stämmans beslut.

Den tredje motionen från Storstockholms Genealogiska Förening som handlade tidpunkt för riksstämman föranledde, till skillnad från de andra motionerna, en livlig diskussion och slutligen votering. Motionärerna kritiserade att årets stämma förlagts till en fredag i stället för som tidigare till Släktforscardagarnas lördagsefter-

middag. Motionärerna menade att bytet av dag försvårar för förvärvsarbetande ombud att delta i stämman och föreslog att riksstämman återgår till att hållas en helg. I styrelsens svar betonades att många av ombuden inte kunnat medverka i sina föreningsmontrar under Släktforskardagarna när stämman förlagts till lördagar, under den tid på dagen som har flest mässbesökare. Det har också förekommit klagomål på att ombuden inte

Peter Wallenskog

då ges möjlighet att bevista lördagens föredrag och andra aktiviteter. Styrelsen har diskuterat att helt frikoppla stämman från Släktforskardagarna. Med hänsyn till att förbundets verksamhetsår löper per kalenderår är det mer lämpligt med stämma under april. Årets förläggning av stämman till en fredag har styrelsens haft för avsikt att utvärdera. Därför önskade styrelsen få återkomma till stämman i frågan när utvärderingen är gjord. Många ombud yttrade sig för motionärernas förslag och minst lika många för

styrelsens. Efter en lång debatt skedde votering med röstkort med resultatet att styrelsens förslag bifölls.

Resten av stämman gick undan. Styrelsens förslag till verksamhetsplan, budget och om oförändrade avgifter fastställdes. Valen av förbundsstyrelse följde valberedningens förslag. Till nya ledamöter i styrelsen utsågs Peter Wallenskog (efter Annika Gylling som avböjt omval) på två år och Ingrid Månsson Lagergren på ett år (fyllnadsval efter Daniel Berglund som önskat avgå i förtid). Peter har varit VD och styrelseledamot i Genline samt ledare för deras projekt GIDx. Ingrid är bibliotekschef i Timrå, men snart pensionär. Ingrid har varit ledamot i förbundsstyrelsen tidigare. Revisorerna Sture Bjelkåker och Olle Landin valdes om liksom valberedningen med sammankallande Anna-Karin Westerlund i spetsen. Under övriga frågor meddelades att styrelsen avsåg att införa en påminnelseavgift på 300 kr för de medlemsföreningar som inte meddelar förbundskansliet besked om antalet medlemmar inom stipulerad tid. Beskedet föranledde en viss diskussion. På kvällen bjöds stämmoombuden in till en buffé.

Mats J Larsson

Ingrid Månsson Lagergren

Släktforskning med Ancestry

Sist på lördagseftermiddagen fastnade jag för ett föredrag om Ancestry. Föredragshållaren hette Ann-Louise Paulsson, anställd på Ancestry och släktforskare sedan 16 år. Ann-Louise gav åhörarna en allmän presentation av vad företaget Ancestry kan erbjuda släktforskarvärlden.

Sifforna som presenterades låter imponerande. De erbjuder 11 miljarder uppgifter ur historiska dokument och förvaltar 47 miljoner släktträd. I dessa släktträd sägs det finnas 5 miljarder personer och i träden finns det 160 miljoner foton och berättelser. Ancestry har 2,7 miljoner betalande abonnenter världen över. Vad gäller priser för abonnemang se www.ancestry.se.

När det gäller svenska förhållanden så erbjuder de svenska kyrkböcker 1500-1941 (merparten utgörs av de böcker som tidigare tillhandahölls av Genline), 7,3 miljoner indexerade födelseuppgifter 1880-1930 och födelseuppgifter för 7,5 miljoner personer som avlidit 1901-2006. När det gäller emigration erbjuder Ancestry både Emigranten populär med 1,7 miljoner emigranter 1783-1951 och 1,2 miljoner emigranter i passagerarlistor från Göteborg 1869-51.

De erbjuder databaser om passagerarlistor, passansökningar och andra handlingar för både emigration och immigration med över 200 miljoner uppgifter. I deras databaser finns amerikanska folkräkningar för vart tionde år. Den senaste census är från 1940 och omfattar 134 miljoner namn. De har sökbara databaser med uppgifter om födda, vigda och döda.

Ancestry erbjuder släktforskare publika släktträd och Ann-Louise gjorde en översiktlig demonstration av deras program FamilyTreeMaker. Med programmet kan man ladda upp sitt släktträd till Ancestry.se och sedan arbeta med trädet både online på Ancestrys hemsida och i den egna datorn och synkronisera ändringarna dem emellan. En gratis svensk version av programmet delades ut åhörarna så att vi skulle kunna testa FamilyTreeMaker. Mer om programmet kan man läsa på www.ancestry.se/ftm.

Mats J Larsson

Byn, gården och människan på 1800-talet

Kalle Bäck är en skicklig forskare förklädd till Kunderhållare. Jag "upptäckte" honom vid Släktforscardagarna i Stockholm 2006 och jag hade också nöjet att lyssna på Kalle i Örebro 2010. Självklart tog jag tillfället i akt att höra honom berätta om livet i Sverige på 1800-talet vid årets Släktforscardagar.

Kalle Bäck är professor i historia vid Linköpings universitet och kommer från Trehörna i Östergötland, nära Smålandsgränsen. Närmaste större ort är småländska Tranås. Han har skrivit mycket om folk på landsbygden, bl.a. Bondeopposition och bondeinflytande under frihetstiden och Början till slutet - Laga skiftet och torpbebyggelsen i Östergötland 1827-64. Andra böcker av Kalle Bäck är Det svenska dasset – inte bara en skitsak, Den besvärliga svärmodern – myt, nidbild eller verklighet och Historiska Historier. Där behandlar Kalle tio tänkvärda livsöden från Trehörna och omspanner tiden från tidigt 1500-tal till 1930-talet. De handlar om allt möjligt mänskligt från olycklig kärlek, till hur svårt det kan vara att komma i vigd jord, tjuvjakt, krigets pris, klassresor, till två berättelser om tattare. Man blir nyfiken på sådana titlar eller hur?

Kalles föredrag år 2013 Byn, gården och människor under 1800-talet bygger på hans bok Sverigebild, en historia om rödfärg, tegel, trädgårdar och byggnader eller Hem och hus, bebyggelseförändringar på landsbygden 1840-80 som gavs ut 2009.

Kalle inledde med att berätta att det under 1800-talet fanns 100 000 torp i Sverige. I dem levde ca 1,5 miljoner invånare, torpare. 1944 försvann den siste torparen. Numera är det olagligt att vara torpare i Sverige. Torparna har yrkesförbud liksom proffsboxarna, hävdade Kalle.

Under 1900-talet har Sverige genomgått stora förändringar. Hur städerna har förändrats och vuxit det vet alla, men även landsbygden har förändrats. Landsbygden bestod på 1800-talet som nu av skogsbygd och slättbygd, men lövskogen dominerade stort. För att nutidsmänniskan ska få en uppfattning om hur den svenska skogen såg ut då, får hon tänka bort 90 procent av granarna! Skogsbygden var alltså mycket ljusare än nu. Slättbygden var däremot mörkare än idag. Den uppodlade marken omfattade mindre arealer och här och var fanns mindre dungar av lövskog. Alltså såg man inga kvadratkilometerstora åkrar och fält likt dagens "öppna" landskap i jordbruksbygder som Skåne och Östergötland.

På landet bodde man under det tidiga 1800-talet, före skiftesreformerna, i byar, med Gotland som undantag. Där fanns inga byar. År 1813, som Kalle studerat, kunde en by bestå av upp till 40 gårdar. Så kunde det vara i Skåne. En bonde kunde ha upp till 100 tegar att bruka

i byn. I genomsnitt var tegarna bara 12 meter breda, men kunde vara över 100 meter långa. Systemet hade med rättvisan att göra. Alla gårdar i byn skulle ha lika mycket vardera av alla typer av jordar, ängs- och kärrmark eller torvmossar. Sedan kom skiftesreformerna som förändrade byarna genom att gårdarna flyttades ur byn ut till de nya samlade ägorna. De har gett oss dagens slättlandskap.

På 1800-talet fanns det tre gånger så mycket äng som åker på landet. Allt foder till djuren kom från den naturliga ängen och det fodret räckte inte alla gånger. Oxen, som var det viktigaste dragdjuret på åkermark, skulle ha det bästa fodret och i första hand. Sedan skulle hästarna fodras och därefter resten av kreaturen. Kalle berättade om kor som, efter en vinter i ladugården, var så orkeslösa att de inte kunde resa sig och själva gå till betet utan fick lastas på en drög och dras dit ut av oxar. Skogen var viktig som betesmark för kreaturen. Ängarna slogs för att ge vinterfoder och betades inte av djuren.

En bondgård består nu för tiden av sex hus; bostadshus och ekonomibyggnader av olika slag. På 1800-talet hade man ett hus för varje ändamål; bostadshus, ladugård, lada, stall, svinstia, o.s.v. till det minsta som var hönshuset. Det kunde finnas upp till sexton byggnader på en gård. För oss skulle det te sig som ett enda gytter. Man hade inga utrymmen för grönsaksland eller fruktträd runt gården utan där höll grisarna till och bokade. Vi skulle uppfatta det som väldigt grått eftersom husen inte var målade. Endast sex procent av husen var målade och då endast på den sida som vätte åt vägen. Det fanns regler om att den väggen skulle målas. Vad dystert! konstaterade Kalle Bäck.

Om vi kunde återvända till 1800-talet för en dag skulle vi slås av att människorna var så små, de var kortväxta. Medellängden för män är idag 181 cm och kvinnor är i genomsnitt tio cm kortare. År 1840 var medellängden för män 163 cm, det vet genom de militära mönstringarna. Det finns inga säkra uppgifter om kvinnolängden från den tiden, men vi kan anta att kvinnorna även då var ca 10 cm kortare än männen.

Vi skulle inte se särskilt många äldre människor. Det var ovanligt att bli riktigt gammal vid mitten av 1800-talet. Medellivslängden 1838 var endast 43 år (spädbarn som dog före ett års ålder ingår inte i statistiken). Det är ungefär samma medellivslängd som gäller idag i Somalia och Centralafrikanska republiken och sjukdomarna på den tiden var lika farliga som i vissa utvecklingsländer idag. Sju av tio som fick lunginflammation på 1800-talet dog av det. Det som vi uppfattar som tämligen harmlösa barnsjukdomar dog man vanligen av. Att drabbas av blodförgiftning var direkt livsfarligt.

Kalle berättade att han ofta får frågan om inte människorna var lyckligare förr? Den ställer hans studenter, vänner, grannar, ja vem som helst som fått reda på att

han är historiker. Innan Kalle besvarade frågan strök han under 1800-talsmänniskans vardagsbekymmer, som att skaffa mat för dagen och skräcken för att barnen skulle bli sjuka och dö. Folktron med tomtar, troll, skogsrån, vättar, älvor och allehanda oknytt var en realitet fortfarande på 1800-talet och påverkade människorna i vardagen. Vissa saker skulle alltid utföras på ett visst sätt, annars skulle det gå illa. Gick man över ett berg kunde man bli bertagen!

Kalle Bäck slutade med att svara på frågan om lyckan och sa med eftertryck; *Jag skulle inte vilja byta bort en enda dag på 2000-talet mot en dag på 1700- eller 1800-talet.*

Mats J Larsson

Släktband

På Släktforskardagarna berättade Elisabeth Renström om de tio säsonger som hon gjort programmet Släktband i Sveriges Radio P1 tillsammans med Gunilla Nordlund. 2010 fick de båda Victor Örnbergspriset, landets finaste pris för släktforskning. Elisabeth är bosatt i Kungälv och jobbar som frilansande journalist medan Gunilla är anställd på Sveriges Radio i Umeå. Programmet Släktband görs och sänds från Umeå.

Från början hade de tänkt att programmet skulle handla om släktforskning som hobby och man hade en släktforskarskola i programmet. Man hittade snart sin form för programserien. Den skulle beskriva ett öde i en historisk ramberättelse, handla om vanliga människor och använda sig av arkiv för att fördjupa programinslagen. Denna form har de använt sig av i alla program i Släktband. Som exempel på vad som behandlats i programmen spelade Elisabeth upp några avsnitt.

I ett program som handlade om självmord utgick de från häradsrätternas protokoll i fallen, berättade Elisabeth. I programmet behandlades begrepp som att begravas stilla utan klockklang och ättehage, att vila i grav tillsammans med sin släkt. I mitten av 1800-talet gjordes alltid en ordentlig utredning om ett dödsfall berodde på en olyckshändelse eller om det var självmord.

Elisabeth redogjorde för en person som dött i samband med skiftesreformerna på 1840-talet. Den döde var den man som ansökt om att byn skulle skiftas. Tingsrättsprotokollen tydde på att mannen blivit driven i ån och därpå drunknat, men ingen dömdes för dådet. Detta trots att det fanns vittnesmål om att brottet föregåtts av uppmaningar som; *Slå ihjäl honom och släng honom i ån*. Hur som helst genomfördes ändå laga skifte i byn 1846. I ett hörn på Fyrunga kyrkogård

finns en minnessten med följande inskrift; *Till 100-årsminnet av äldermannen Börje Haraldssons banbrytande för storskiftet kärleken hagne vår bygd. Hembygdsföreningen reste stenen år 1944.*

Programserien handlade om små och stora brott. Det vanligaste brottet som män misstänktes för under 1800-talet var tidelag. Det var dock omöjligt att få någon nu levande anhörig till någon misstänkt eller dömd för tidelag att ställa upp och kommentera rättsfallen i programmen.

Mödrar hade ju på denna tid rätt att föda barn anonymt, moder okänd, och det har man också gjort programinslag om. Modern gav efter förlossningen barnmorskan en lapp med uppgift om vem som var moder och ibland också fader. Barnmorskan lämnade lappen vidare till kyrkan där den lades i ett kuvert som förseglades och så småningom hamnade i en bilaga till kyrkböckerna. Enligt Elisabeth finns det på landsarkivet i Göteborg fortfarande sådana kuvert. Flera av dem är inte uppsprättade!

Elisabeth avslutade med ett inslag om Darpelle, en tjuv, våldsvärkare och mördare från Dalarna som slutligen blev avrättad för sina brott. Det märklige i berättelsen är att man funnit två häften i Riksarkivet med Darpelles egna berättelser om sitt liv. Märkligt är också att Darpelles skalle, som togs till vara efter halshuggningen, numera tycks vara försvunnen. Det finns bilder på skallen där det står skivet; *Darpelle stortjuv mördare 1849*. Ett foto av skallen är omslagsbild till boken *Testamente från stupstocken – Darpelles egen berättelse* förmedlad av Janne Bäckman, den person som fann Darpelles berättelser på Riksarkivet.

Släktband kommer tillbaka i P1 den 9 december, slutade Elisabeth sitt föredrag. Alla gamla program finns tillgängliga på www.sverigesradio.se/P1/slaktband.

Mats J Larsson

Dick Harrisons föredrag

Professorn i historia vid Lunds universitet, Dick Harrison, var Släktforskarlagarnas stora dragplåster. Han gav i två föredrag den historiska bakgrunden till Bergslagen och Västra Mälardalen. På lördagen talade han över *Bergslagen – den svenska industrins historiska hjärtland* och ämnet på söndagsförmiddagen hette *Upprorsmän, biskopar, borgbyggare och upptäckare – en historisk resa genom Västra Mälardalen*.

Dick, har som alla vet, ett väl utbyggt sinne för dramatik. Han inledde på lördagens föredrag med att påstå att *Gruvfrun*, i den medeltida folktron, var landets första *Moder Svea*, nästan innan Sverige existerande som stat – något halsbrytande. En dramaturgi som Dick gärna excellerar i.

Så började han berättelsen om Bergslagens järn. Järnet är den metall som mänskligheten lär sig bearbeta sist, ca 1 000 år f. Kr, när hetiterna insåg dess potential. Myrsmalm togs tidigt upp ur sjöar i Småland och Värmland. Det krävs mycket arbete och hög värme för att smida järn till stål. Tekniken växte fram i Bergslagen där masugnen uppfanns. Av vem och när vet man inte. Var Sveriges vagga stod har historikerna olika uppfattningar om, men att den svenska industrialiseringens vagga stod i Bergslagen, förmodligen i närheten av Köping, slog Dick fast. Det var under den tid då Birger Jarl verkade. Jarlen smidde samman riket under de tjugo år som följde på hans maktövertagande. Då byggs det under en femtioårsperiod städer i landet som Stockholm och Kalmar och han inför ett skatteväsende.

Bolaget Stora Kopparberg bildades kring koppargruvan i Falun 1288. I Norberg i Bergslagen finns det belägg för att det bildades bolag för utvinning av järn femton år senare. Blästertekniken som då användes för att göra järn av myrsmalmen var inte tillräckligt effektiv. Dick gick snabbt genom ett antal järnhanteringsmetoder och begrepp, som man inte hört sedan enhetsskolan som färskning, osmundarna och masugn. De första bergsmännen i Bergslagen var bönder med järntillverkning som extrakäck. Ur dem uppstod senare Bergsmansfrälset, som hade viss skattebefrielse. Dick hävdade att Bergslagen under 1300-talet utvecklades till ett nordeuropeiskt Klondyke!

Utvinningen av järn i Bergslagen fick stor betydelse för landets utveckling som stat. Järnet gav Sverige betydande exportinkomster under 1600- och 1700-talen. Under 1800-talet fortsatte den industriella expansionen. För att kunna öka produktionen behövdes vattenkraft,

skog och malm. Naturtillgångarna fanns i Bergslagen och när Thomasprocessen uppfunnits, uppstod en tredje storhetstid från 1870-talet med storskalig expansion. Vad hände sedan med något som hade fungerat väl i 600 år? Varför drog man i bromsen? frågade sig Dick. Jo – det uppfanns bättre metoder att utvinna järn ur sämre malm och då fick man konkurrens från Lapplands malmfält. Genom sjöfartens utveckling med billigare frakter, kom Bergslagsorterna i bakvatten. De små hamnarna vid Mälaren var inte konkurrenskraftiga med dem i Bottenviken, dit stålverken t.ex. i Luleå förlades.

Men ändå, fastslog Dick Harrison, så är Bergslagen vår historiska nyckel – här smiddes Sverige!

Sitt andra föredrag inledde Dick Harrison med historien om ett hus som byggs i Tuna i Mälardalen 1952. Det visade sig så småningom bli ett av Sveriges arkeologiska mysterier. Under huset hittades lämningar av byggnader, människor och guldföremål. Då först börjades omfattande arkeologiska utgrävningar och på området hittades 70 gravar! Nästan alla i gravarna var kvinnor som begravts sittande i båtar med slösande rika gravgåvor. Gravarna dateras från 200-talet e. Kr till 1050, merparten till tiden efter

år 600. Modern DNA-teknik har visat att kvinnorna i några fall är släkt med varandra. I en grav fanns en kvinna som begravts liggande på mage under båten. Var man rädd för denna kvinna, eftersom man begravt henne så? Varför var det nästan bara kvinnor som begravts här under 800 år?

Det vet man inte. Man har funnit en völvestav, som sedan slarvats bort, i kvinnans grav. Det kan tyda på att kvinnorna varit völvor, mäktiga prästinnor som lett ett matriarkat i Mälardalen, spekulerade Dick. Detta är en del av landets historia som är helt okänd för gemene man. Den handlar om en region som hamnat vid sidan av den svenska historien, temat för resten av söndagens föredrag.

Dick berättade också att Köpings namn tidigare varit Laglösaköping. Varför vet man inte säkert? Köping nämns första gången år 1257, *Laghlysakypung*. Förmodligen syftar inte benämningen på ett övermått av desperados, utan på att det var en handelsplats som saknade stadsrättigheter. Senast 1349, då ett stadssigill omtalas, hade dock orten fått privilegierna. Enligt en alternativ, men inte lika trolig, tolkning betyder namnet snarare *ängsmarken vid sjön Lagher*. Som avslutning föreslog professorn att åhörarna borde studera *Tänkeböckerna* från Köping som finns bevarade.

Mats J Larsson

Under Nygatans Tempelträd

Berlin har sina lindar på Unter den Linden, men vad har Trelleborg? Ni kanske säger - *vi har ju våra palmer längs Strandgatan* - förvisso.

Men i Trelleborg finns något ännu ovanligare - Nygatans Tempelträd, landets största bestånd av den enastående och unika och sällsynta trädarten från teriärtiden, Ginkgo biloba, eller Kinesiskt Tempelträd.

Dessa Nygatans Tempelträd, Ginkgoallén, är Trelleborgs botaniska stolthet, Skandinavians enda allé i sitt slag och tillhör de sevärdheter som bör framhållas som en turistattraktion.

Träden skall ses på sommaren och är speciellt sevärd på hösten då de originella ginkgobladen skiftar från friskt grönt till klart gult - innan de faller till marken.

Vad är det då som gör träden så unika, förutom att de är vackra att se på? Jo, Ginkgon är en levande fossil och är egentligen varken barr- eller lövträd - utan tillhör en egen familj, närbesläktad med ormbunkarna.

Fossiler av utdöda träd som hittats kan hänföras till Permtiden för ca 230 miljoner år sedan. De rikaste fynden stammar från Juratiden för ca 150 miljoner år sedan och tyder på en utbredning över hela jordklotet, med en väsentlig andel i den förhistoriska skogsvegetationen, samtidigt med jätteödlorna. På Grönland och på Bornholm har man hittat förstenade blad av närstående arter till de nu levande träden.

Träden är kända från planteringar vid tempel och helgedomar i Kina, Korea och Japan, dit träden förts av kinesiska budistpräster. En västerländsk läkare och botaniker Engelbert Kämpfer upptäckte trädet i Japan 1690. När trädet första gången kom till Sverige vet man inte, men Carl von Linné fick levande plantor från England och gav trädet dess namn, Ginkgo biloba.

Varför finns då träden i Trelleborg? Jo - de almar som tidigare växte utmed Nygatan ställde till med bekymmer, de skuggade trädgårdarna, solen trängde inte genom det täta lövverket, massor av almfrukter, löv och nedfallna grenar var ofta orsak till irritation. Alla almarna föll för sågen när Stadsträdgårdsmästaren Gösta Sandell lät plantera Ginkgoträden 1941. I dag finns ca 80 träd utmed Nygatan och två äldre träd i Rådhusparken.

Träden har en smal kronbyggnad som ger minimal skugga och har förmågan att tåla dålig stadsluft. Träden kräver mer än en mansålder för full utveckling. Träden utmed Nygatan är mellan fyra och åtta meter höga. Sveriges högsta ginkoträd är ca tio meter högt och finns i Botaniska Trädgården i Lund.

I Trelleborgsallén finns både han- och honträd. Hanträden är populära i städer eftersom de är resistent

mot insekter och svampar och klarar luftföroreningar bättre än flera andra träddarter. Det är endast honträden som bär frukt. Oftast planterar man endast hanträd, eftersom de hala och klibbiga frukterna kan ställa till problem när de faller ner. Ginkgoträden börjar blomma när de är ca 20 år gamla och blomningen sker i maj.

Träden har i tusen år i Kina och Japan används som naturläkemedel. Nötterna har använts mot astma och hosta, medan bladen anses ha cirkulationsfrämjande effekt.

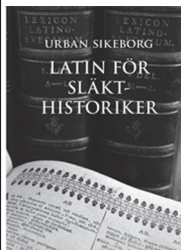
Gamla träd vid templen i Asien är mellan 30 och 40 meter höga. Åtskilliga över 100-åriga träd i Europa är omkring 20 meter höga och har en stamdiameter mellan 2 och 3 meter. I Utrechts Botaniska Trädgård finns Europas äldsta ginkoträd, planterat omkring 1730 och fortfarande mycket livskraftigt.

Ernst Helge Olsson

1910 års folkräkning uppdaterad

Riksarkivets SVAR har uppdaterat 1910 års folkräkning. De första församlingarna i tre nya län finns nu tillgängliga på webbplatsen. Det går nu att söka på mer än 362 000 nya personer fördelade på sex län Norrbottens, Västerbottens, Jönköpings, Kalmar, Skaraborgs och Värmlands län.

Nytt i Rötterbokhandeln

Under Släktforskar dagarna släpptes Urban Sikeborgs latinordlista - Latin för släkthistoriker. I lexikonet finner du översättningar från Latin av ord, fraser och begrepp - från Vasatid till 1800-tal. Ordlistan omfattar närmare 6500 ord och är även anpassad för att kunna användas av forskare utan förkunskaper i latin. Medlemspris 195 kr.

Välkomna till DIS Syds höstmöte på Arkivcentrum Syd

DIS Syds höstmöte arrangeras lördagen den 26 oktober kl. 10.30 – 13. Vi har valt Arkivcentrum Syd (ACS) i Lund som mötesplats för årets höstmöte för att visa våra medlemmar de nya lokalerna.

ACS invigdes i maj i år och nu är landsarkivet och flera andra arkiv samlade på samma ställe på Gasteleckan i Lund. Adressen dit är Porfyrvägen 20.

Höstmötet inleds med ett föredrag av arkivarie Rolf Johansson med titeln *Nytta och nöje i arkiven*.

Under höstmötet blir det som vanligt möjligt att fråga om och diskutera DIS produkter samt att träffa delar av DIS Syds styrelse och faddrar. Nedan ser du vilka funktionärer som ställer upp med råd och dåd på höstmötet.

Dessutom medverkar Eva Ström från SGF med Skånes Knektregister.

ACS har öppet mellan kl. 9.00 och 13.00 under lördagen.

Hjärtligt Välkomna

Torgny Larsson, som är både Disgen- och MinSläkt-fadder, hjälper därutöver till med generella datafrågor, säkerhet och back-up samt visar även en Ipad.

Helge Olsson, vår Mac-fadder, visar Disgen Hoch Reunion i Macen. Han visar också hur man kan göra en släktbok och demonstrerar vår inbindningsmaskin för böcker.

Jan Nilsson, föreningens ordförande, är dessutom fadder och till honom kan du vända dig med frågor om Disgen, Disbyt och Dispos, men även om DISarkiv.

Caj Nilsson, föreningens kassör, är också fadder och svarar gärna på dina frågor om Disgen.

Christer Thörn, vårt Disbytombud, visar dig hur du gör Disbytutdrag och svarar på dina Disbytfrågor.

Smedstorp

Recension

Smedstorp. Ett stationssamhälle på Österlen. Gamla vykort - bilder och historik. Det är titeln på en nyligen utkommen bok av Jan Håkansson som kan vara intressant för släkt- och hembygdsforskaren.

Författaren, som vuxit upp i Smedstorp, beskriver hur byn Smedstorps stationssamhälle på Österlen växte fram vid Smedstorps järnvägsstation. Stationsbyggnaden anlades när järnvägen mellan Simrishamn och Tomelilla drogs fram 1882. Järnvägen kom att bidra till att olika industrier anlades och att hantverkare slog sig ned i stationssamhället. Behovet av service med banker, hotell, handlare och andra företag växte snabbt upp i Smedstorp. Inflyttning och nybyggnation var omfattande och nya gator och vägar liksom el, gatubelysning, skola, polis, brandkår och telegraf etablerades.

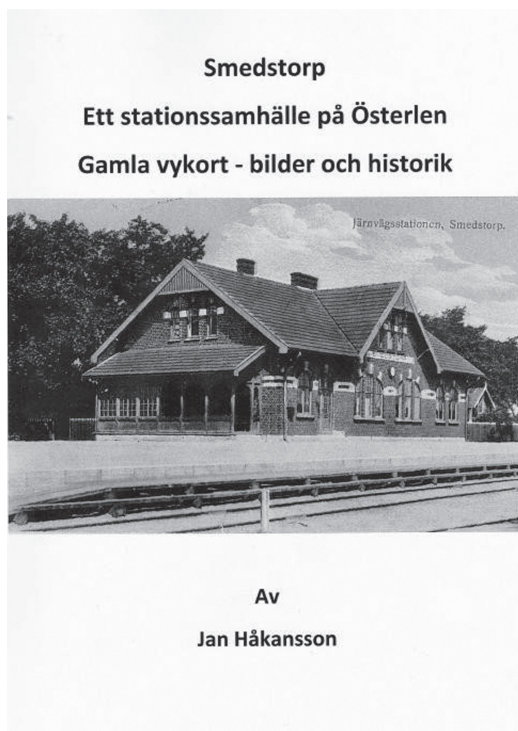
I boken, som är välskriven och lättläst, beskrivs bebyggelse- och näringslivsutvecklingen under stationssamhällets 130-åriga historia. Här kan man finna årtal och namn på alla företagare, hantverkare m.fl. som flyttat in och etablerat sig på orten, allt illustrerat med en mängd fotografier. Vykort visar hur samhället utvecklats under åren och andra foton visar personer som varit verksamma på orten. En detaljerad tabell över avstyckningar med lagfarter i Tjustorp under

åren 1873-1927 med fastighetsbeteckningar, namn och yrke på köpare och säljare liksom pris på fastigheten bör vara till stor hjälp och glädje för släkt- och hembygdsforskaren liksom de kartor som också bifogas.

Det enda som jag tycker saknas är ett personregister, men det uppvägs till stor del av den detaljerade och fylliga innehållsförteckningen och de ovan nämnda tabellerna över lagfarter, som gör det lättare att hitta olika personer i boken. Författaren har på ett bra sätt

beskrivit den förändring som hände i Smedstorp när järnvägen drogs fram och är också ett bra exempel på vad som hände i många andra skånska bygder när kommunikationerna förändrades i grunden. Vykort och bilder från Smedstorps stationssamhälle under olika tidsperioder och en litteraturförteckning avslutar boken.

Den som vill köpa boken, som kostar 150 kr (emballage och porto, 30 kr, tillkommer om man vill ha boken hemskickad), kan kontakta författaren direkt. Jan Håkansson Rimbogatan 11, 753 24 Uppsala, tel. 018-10 69 66. Beställ gärna på e-post: janhakansson11@hotmail.com, men glöm då inte att ange vart boken ska skickas.

Mårten Mårell

Disnr 30583

Svenskt biografiskt lexikon nu gratis på nätet

Svenskt biografiskt lexikon (SBL) är ett personhistoriskt lexikon som började ges ut 1917 och som i mars 2012 omfattade bokstäverna A-S. Lexikonet utgör en på förstahandskällor baserad generalinventering av betydelsefulla personer och deras gärningar under olika skeden av det svenska samhällets utveckling.

SBL är en del av Riksarkivet och utgivningen finansieras med statliga anslag. Fram till år 2011 har 33 band publicerats. Varje band består av 800 sidor och hittills har över 9 000 släkt- och personartiklar publicerats på sammanlagt cirka 25 000 sidor, vilket gör SBL till ett av de största uppslagsverken i Norden.

Du hittar SBL under adressen <http://www.nad.riksarkivet.se/sbl/Start.aspx>.

Professorer varnar för arkivnedläggning

Två arkiv hotas av nedläggning - Dialekt- och ortnamnsarkivet i Lund och Dialekt-, ortnamns- och folkminnesarkivet i Umeå. Institutet för språk och folkminnen vill spara pengar genom att slå ihop deras verksamheter med liknande arkiv som finns i Göteborg, Stockholm och Uppsala. Fyra professorer i folklivsforskning Bengt af Klintberg, Alf Arvidsson, Barbro Klein och Ulf Palmenfelt varnar för vilket slag en nedläggning av arkiven i Lund och Umeå skulle vara för folklivsforskningen och protesterar mot planerna i en skrivelse till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth. Det är orimlighet att t.ex. norrländska forskare tvingas ta sig ända ner till Stockholm eller Uppsala för att kunna använda sig av arkivet, menar Bengt af Klintberg.

Appar för din släktforskning

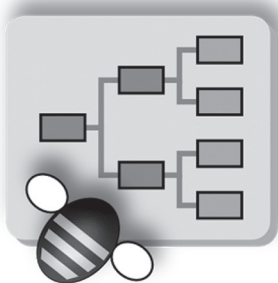
Intresset för appar (=applikation=programvara) för att kunna presentera sin släktforskning på surfplatta och i smarta telefoner ökar bland oss släktforskare. Tyvärr har DIS ännu inte någon färdig app, men pengar finns avsatta i budget 2013 för att påbörja utvecklingen, men det planerade databasutbytet i Disgen tar f.n. det mesta av våra tillgängliga resurser.

Vad finns då på appmarknaden i Play Butik/Google, Play för plattor och telefoner för Android systemet, som vi kan använda så länge? Flera av dessa appar är knutna till någon av de stora aktörerna t.ex. Ancestry och MyHeritage och kräver i de flesta fall medlemskap och att man laddar upp sin släktforskning på deras hemsidor, för att få tillgång till deras appar. Men på marknaden finns också några appar för presentation av släktforskning, som är fristående och inte är

knutna till någon aktör och inte heller kräver att man laddar upp sin släktforskning på en hemsida. De är alltså vad man kallar *stand alone* appar.

Två *stand alone* appar som jag har testat och som jag kör är FamilyBee och GedStar Pro. Båda fungerar utmärkt och är tämligen lätta att komma igång med. GedStar Pro har ett något modernare användargränssnitt. Med dessa båda appar kan man presentera sin släktforskning på plattor och

i telefoner, men inte registrera nya uppgifter. Det gör man som hittills i Disgen, för att sedan transportera över forskningsuppgifterna med en GEDCOM-fil, som beskrivs nedan. Om du är intresserad av att prova på så har jag gjort en liten instruktion för hur du installerar och kommer igång.

Family Bee

Appen laddas ner till mobilen direkt från Play Butik. Den kostar 10 USD. Skapa en GEDCOM fil (typ: ANSEL GEDCOM standard i GEDCOM version 5.5) i Disgen. Anslut telefonen till datorn, klistra in GEDCOM-filen i Family

Bee mappen i telefonen. Klart! Sökningen är tydlig och enkel.

GedStar Pro

Denna appen är lite omständligare att installera! Appen laddas ner till mobilen direkt från Play Butik. Till PC:n laddas programmet ner som heter GedStar Pro for Windows. Det kostar 9,95 USD, men man får ha det gratis på prov i 28 dagar. Skapa en GEDCOM fil (typ: UTF-8 GEDCOM 5.5.1 standard i GEDCOM version 5.5) i Disgen. Konvertera i PC:n GEDCOM-filen i GedStar Pro till en xxx.gedstar-fil. Anslut telefonen till datorn, klistra in denna fil (xxx.gedstar) i GedStar Pro mappen i telefonen. Appen fungerar bra, med träd, sökning, klättring mm.

Staffan Knös

Styrelseledamot i DIS och DIS Syd

Staffan i DIS monter på släktforscardagarna

Nya kartor från DIS

Nu kommer de första av våra Häradseconomiska kartor som är unikt anpassade till RT90 exklusivt för Disgen. De gör karthanteringen enklare. Först ut är två DVD med kartor från Västmanlands län och Östergötlands län. Det rör sig alltså om den Häradseconomiska kartan, utgiven cirka 1850-1930, och som sedan tidigare finns att köpa på DVD. Det som är speciellt är att vi har anpassat kartorna till det koordinatsystem, RT90, som används på moderna kartor, och vi har klippt ner kartbladen till behändiga bitar som enkelt kan läsas in i Disgen och användas där.

Tack vare denna mycket arbetsintensiva bearbetning kan man nu lägga en kartdel från Häradseconomiska kartan i Disgens kartfönster för att se hur trakterna såg ut runt dina släktgårdar på en vackert kolorerad kartbild! Du kan också jämföra med en kartdel från en annan karta och se hur landskapet beskrivits på olika sätt. Man kan exempelvis jämföra med Generalstabskartan för Disgen, som också finns på DVD från DIS.

På DVD-skivorna finns kartbladen i originalomfattning i filformatet DjVu, och i anpassade kartdelar i formatet jpg (för mera information www.dis.se).

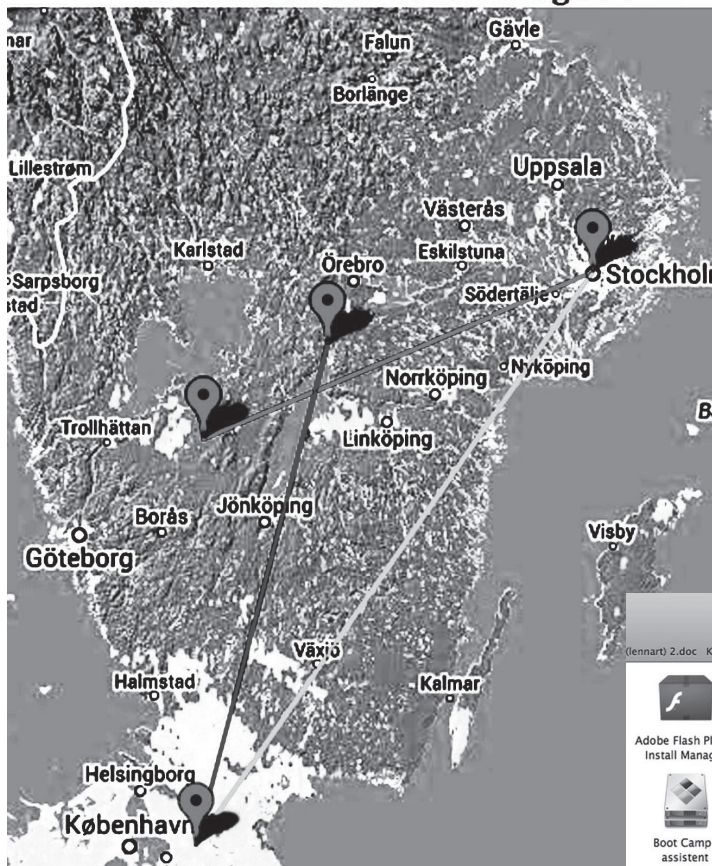

Macspalten

Nu kan vi visa att vi har en lättanvänd kartfunktion i Reunion Ten. Här har vi ett exempel på hur min mormors farfar flyttade. Om man följer linjerna har flytten gått från Skara till Stockholm, och därifrån vidare till Lund och sedan upp till Askersund.

Places for: Pehr Gustaf Bergenklint

Vi har fått ett brev från Macanvändare som kör både Reunion 10 och Disgen 8.2 i sin Mac, men som nu börjar bli less på de ständiga omstarterna för att få rätt startskiva. Han skriver så här i sitt brev.

Hej Helge

Står i begrepp att installera Parallels för att få lättare åtgång till pc-delen. Använder för närvarande Boot Camp, men börjar bli less på de ständiga omstarterna för att få rätt startskiva.

Då uppstår två frågor:

1. Måste jag radera den partition Boot Camp ligger på?

2. Vid installation av Parallels får man tre val beträffande vad som ska med vid installationen. Har du tips om vad som gäller?

Hälsningar Åke Ö

Innan jag hann svara hade Åke löst problemet med hjälp av en medlem i <www.99mac.se> och skriver följande i sitt nästa brev.

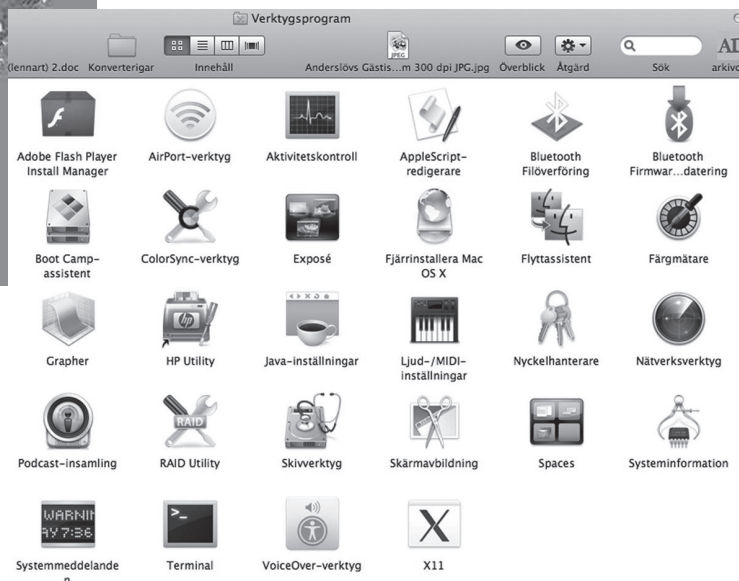
Hej igen Helge

Mitt problem var att när man installerar Parallels i en tidigare konfiguration, där Windows installerats med BootCamp, var man tvungen att radera den partition Windows låg i. Man raderar då partitionen via Verktygsprogram/ skivverktyg. En varning dyker upp som frågar om man verkligen menar att radera allt på den tidigare Windows/ pc-versionen. I mitt fall där det inte var särskilt värdefulla filer i Windows, raderade jag och började på nytt. Det är ju, trots allt, Macen som är den huvudsakliga datorn.

Kontaktade då medlemmar i <www.99mac.se> och fick som svar: "Parallels är en mjukvara för Mac. Du kan tom knyta din installation av Win (bootcamp) till Parallels och på det viset slippa installera Windows på nytt i Camp".

Så rätt svar är alltså att det ska gå att installera Parallels utan att tidigare filer i Windows går förlorade. Men pris skillnaden på programvaran är rätt stor. Parallels kostar ca 660 kronor medan BootCamp är inbyggt i OS och är sålunda gratis. Dessutom får man inte heller bortse från att man får betala för bekvämligheten att ha två system på samma skärm, samtidigt som BootCamp är betydligt snabbare.

Hälsningar och en fortsatt skön sommar Åke Ö

Helge Olsson

*Mac- o Reunionfadder
helge@dis-syd.se*

Program för DIS Syd hösten 2013

Reservation för ändringar – kontrollera på vår hemsida www.dis-syd.se

HÖSTMÖTE DIS Syd

2013-10-26

Plats: Arkivcentrum Syd, Porfyrvägen 20, Lund

Tid: 10.30 -13.00

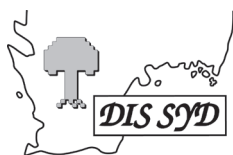
ARKIVENS DAG

2013-11-09

Plats: Arkivcentrum Syd, Lund

Dessutom på flera andra orter i Blekinge och Skåne.

Se vad din lokala släktforskarförening kan erbjuda.

ESLÖV

Plats: ABF-lokalen Palmgatan 6

Tid: 13.00 -16.00

Kontaktperson: Kerstin Olsson

kerstin@dis-syd.se, 0709-375914

Kostnad 30 kr inklusive kaffe och smörgås

2013-10-26

DISGEN-träff

Tema: Dubbletter, flytta, koppla

2013-11-30

DISGEN-träff

Tema: Vi svarar på inskickade frågor. Frågorna ska skickas i god tid till kerstin@dis-syd.se

HÖGANÄS

Plats: Kullabygdens Släktforskares lokal, Linnégatan 15, Höganäs

Tid: 13.00 - 16.00

Kontaktperson: Gunnar Persson

gunnar@dis-syd.se

Kostnad 30 kr per gång inkl. fika, ingen anmälan.

Tema hela hösten: grunderna i Disgen med anpassning efter deltagarnas önskemål.

2013-10-19

DISGEN-träff

2013-11-16

DISGEN-träff

KRISTIANSTAD

Plats: Orienteringsvägen 4 Kristianstad

Tid: 18.00 - 20.30

Kontaktperson: Rune Jönsson

rune@dis-syd.se, 044-245217

Cirklarna riktar sig till nybörjare. Kostnad 30 kr per gång inklusive fika, obligatorisk anmälan. Vi använder Disgen version 8.2d

2013-10-15

DIS-cirkel

Tema: Ansedel, an- och stamtavla, dubblett, back-up

2013-11-12

DIS-cirkel

Tema: Utskrifter, Disbytutdrag, Dispos

Distanscirklar med Disgen

I distansutbildningar arbetar du vid din egen dator och på tider som passar dig och i den takt som du väljer själv. DIS erbjuder i höst två distanscirklar;

Kom igång med Disgen (för nybörjare)

Gör en släktbok med Disgen

Distanscirklarna startar den 15 oktober och den 15 november. Bengt Kjöllnerström är kursledare. Du finner information om cirklarna på kurs.dis.se. På den platsen kan du också anmäla dig. Där kan du också titta på cirklarnas innehåll och uppläggning.

Bidrag till DISkutabelt

Vill du dela med dig av dina erfarenheter av släktforskning med eller utan dator? Har du synpunkter på vår tidning eller vår förening. Vi tar gärna mot ditt bidrag i *DISkutabelt*. Kontakta vår redaktör Mats J Larsson på 044-126391 eller mats@dis-syd.se. Manusstopp för nästa nummer är den 15 november 2013.

Fotografer i detta nummer av *DISkutabelt* är Jan Nils-son och redaktören. Helge Olsson och Mårten Mårell har bidragit med illustrationerna till sina artiklar. Från bokförlaget Nordstedts hemsida har bilden på Dick Harrison hämtats. Bilden på Latin för släkthistoriker har hämtats från Rötter och illustrationerna till Staffan Knös artikel kommer från företagens hemsidor.

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning retur med
den nya adressen till:

DIS Syd
Porfyrvägen 20
224 78 Lund

B

Hjärtligt välkommen som medlem i DIS Syd

DIS Syd är en ideell förening som startade 1992. Föreningens ändmål är att främja kunskapen om, förståelsen för samt användningen av datorn som redskap i släktforskningen.

När du blivit medlem och har frågor så hjälper vi dig. Vi ställer upp med faddrar och kurser i ditt närområde. Vi hjälper dig att få ut mer av DIS produkter.

DIS Syd är den sydligaste regionföreningen i DIS, Föreningen för Datorhjälp I Släktforskningen. Vi samlar medlemmar från Skåne, Blekinge och södra Halland där fyra av fem DIS-medlemmar även är medlemmar i DIS Syd.

DIS Syd samarbetar med Skånes Genealogiska Förbund och de ca tjugo lokala släktforskarföreningar som finns i regionen och vi medverkar ofta i deras olika sammankomster.

Vi anordnar egna arrangemang av olika slag, t.ex utbildningar. Se vårt program på föregående sida. Vi har förstås en egen hemsida för att underlätta elektronisk kontakt släktforskare emellan.

Föreningens medlemsblad, *DISkutabelt*, kommer ut fyra gånger per år med användarerfarenheter, tips, programnyheter och föreningsnytt.

Medlemsavgiften i DIS Syd är 50 kr om året, 25 kr för familjemedlemmar. Det förutsätter medlemskap i DIS som kostar 150 kr om året, 75 kr för familjemedlemmar.

Kom med du också och se vad vi har att erbjuda!

Syrelse:

Jan Nilsson	Lagerlöfs väg 14	245 32	Staffanstorp	046-255788	jan@dis-syd.se	Ordförande
Caj Nilsson	Herrevadsgatan 20	268 31	Svalöv	0418-668324	caj@dis-syd.se	Kassör
Bengt Kjellerström	Östra Vallgatan 41	223 61	Lund	046-126018	bengt@dis-syd.se	Ledamot
Bo Lundgren	Avenboksvägen 3	372 52	Kallinge	0457-24413	bo@dis-syd.se	Ledamot
Rune Jönsson	Orienteringsgatan 4	291 66	Kristianstad	044-245217	rune@dis-syd.se	Sekreterare
Kerstin Olsson	Östra Ströo 2602	241 91	Eslöv	070-9375914	kerstin@dis-syd.se	Mac-ansvarig
Staffan Knös	Gångbrogatan 2	372 37	Ronneby	070-5951338	staffan@dis-syd.se	Ledamot
Anders Lindberg	Luzernvägen 1 D	227 38	Lund	0708-397908	aelindberg2004@yahoo.se	Ledamot

Faddrar:

Anders Larsson	Mellang 3 A lgh 1103	233 32	Svedala		anders@dis-syd.se	Disgen PC-användare
Arne Sörlöv	Norra Alnaryd 216	370 33	Tving	0455-70304	arne.s@dis-syd.se	Disgen PC-användare
Bengt Kjellerström	Östra Vallgatan 41	223 61	Lund	046-126018	bengt@dis-syd.se	Disgen PC-användare
Caj Nilsson	Herrevadsgatan 20	268 31	Svalöv	0418-668324	caj@dis-syd.se	Disgen PC-användare
Jan Nilsson	Lagerlöfs väg 14	245 32	Staffanstorp	046-255788	jan@dis-syd.se	Disgen PC-användare
Rune Jönsson	Orienteringsgatan 4	291 66	Kristianstad	044-245217	rune@dis-syd.se	Disgen PC-användare
Torgny Larsson	Östra Hyllievägen 17	216 21	Malmö	040-510766	t.larsson@tele2.se	Min Släkt & Disgen PC
Lotta Sörensen	Nexövägen 27 C	294 35	Sölvesborg	0704-407436	lotta.1957@gmail.com	Min Släkt PC-användare
Helge Olsson	Västergatan 28	231 70	Anderslöv	0410-20002	helge@dis-syd.se	Mac&Reunion-fadder
Kerstin Olsson	Östra Ströo 2602	241 91	Eslöv	070-9375914	kerstin@dis-syd.se	Disgen Mac-användare
Georg Aagerby	Gildshøj 86 DK-2605	Brøndby	Danmark	+45-43965337	g.aagerby@jubii.dk	PC-fadder, Danmark

Disbyt-ombud

Christer Thörn	Perstorp 405	284 92	Perstorp	0709-967687	disbyt@dis-syd.se	Disbytombud, valberdn. ordf
----------------	--------------	--------	----------	-------------	-------------------	-----------------------------

VAR MED I DIS SYD

VAR MED OCH PÅVERKA UTVECKLINGEN

VAR MED OCH HJÄLP DINA SLÄKTFORSKARKAMRATER DÄR DU KAN

